

Abstrakt

Predložená práca skúma toponymia valónskeho pôvodu v priestore dnešného Rumunska a Srbska, najmä však v regiónoch bývalého Uhorska. Valóni emigrovali do Uhorska najmä z ekonomických dôvodov, dôležitú úlohu tu však zohrávala ľudová zbožnosť v 11. storočí a nárast významu pútnických miest (Jeruzalem či Santiago de Compostela). Počet púti sa zvýšil od roku 1018, kedy došlo k otvoreniu pútnickej trasy smerujúcej cez Uhorsko do Jeruzalema. V tom čase sa v Uhorsku usadilo takisto i veľké množstvo Valónov. Dnešné Valónsko patrilo v stredoveku do Svätej rímskej ríše. V 11. storočí však v tejto oblasti, ako aj inde v západnej Európe, došlo k hladomorom, neúrodám a bol tu nedostatok pôdy. Valóni našli svoj nový domov v Uhorsku, tu sa venovali vinohradníctvu a obchodu. Často krát dali svojim novým lokalitám názvy podľa domovských valónskych lokalít. V Rumunsku sa valónske lokality nachádzali v okolí Veľkého Varadína (Oradea) a Sibiu. Valóni tu stáli i za vznikom špecifického fenoménu – opevnených kostolov. Mnoho Valónov získalo i šľachtický titul. V priestore Srbska nachádzame valónske osídlenie v Srieme, ide predovšetkým o mestá Eng a Francavilla. Na základe desiatkov zaplatených pápežskej kúrii z rokov 1332-1337 môžeme rekonštruovať demografické údaje.